

Em Bé Napalm và Những Sự Thật Chưa Biết.

Fb Kelk JR Nguyen

Có thể nói bức ảnh này nổi tiếng đến mức gần như cả thế giới đều biết. Cô bé trong ảnh có tên là Phan Thị Kim Phúc - ngày nay đã là Đại sứ thiện chí của Liên Hiệp Quốc, và đang định cư tại Canada chứ không phải quê nhà Việt Nam của cô.

Để được làm công dân Canada, cô đã phải bỏ trốn và xin tị nạn chính trị. Cần nói rõ ở đây "tị nạn chính trị" là trong tình trạng bị nhà cầm quyền (độc tài cộng sản VN) ở quê nhà bắt bớ hay ngược đãi, và tị nạn là chạy thoát đến 1 nơi khác tốt hơn.

Không may là nạn nhân của chiến tranh, do vô tình bị bom rơi đạn lạc trong 1 trận giao tranh giữa VNCH và Cộng sản. Kim Phúc bị sức nóng của bom napalm làm nửa người cô phỏng ở cấp độ 3. Qua 17 lần giải phẫu, Phúc được một nhóm các bác sĩ gồm nhiều quốc tịch khác nhau đã tận lực cứu chữa. Sau 2 năm ròng rã, cô bé Phúc 9 tuổi đã thoát khỏi lưới hái tử thần. Toàn bộ quá trình chữa trị và chịu trách nhiệm chữa trị cho cô là chính quyền VNCH và các phóng viên quốc tế, chứ cộng sản không có giúp gì trong quá trình trị thương cho Kim Phúc.

Sau khi được cứu sống, Phúc trở về lại Trảng Bàng. Khi quân cộng sản Bắc Việt chiếm được miền Nam tháng Tư, 1975 thì cái-gọi-là "giải phóng miền Nam" chỉ làm cho cuộc sống của Phúc thêm khốn khổ vì gia đình của Phúc bị liệt vào thành phần tư bản và bị mất tất cả tài sản. Nhưng cha mẹ Phúc vẫn cố gắng nuôi dưỡng đứa con bị thương tật, thường xuyên phải chịu những cơn đau xé người vì các vết bỏng cũ.

Năm 1982 – 10 năm sau tấm ảnh "em bé bom napalm" – một nhiếp ảnh gia người Đức đến Việt Nam và muốn tìm "cô bé trong hình". Thế là cộng sản Việt Nam thấy ra Phúc là một công cụ quý giá. Chúng tìm ra được Kim Phúc đã trở thành một cô sinh viên năm thứ nhất Đại học Y Khoa (TPHCM). Kể từ lúc đó Phúc không còn được yên ổn nữa. Cô bị buộc phải đóng các bộ phim tuyên truyền. Khi trả lời phỏng vấn báo chí nước ngoài, cô bị kiểm soát hết sức gắt gao, và trả lời theo những gì cộng sản ép buộc cô nói. Nhiều lần, Phúc tìm cách trốn chạy nhưng vẫn bị truy lùng và bắt lại. Cuối cùng, cô bị buộc thôi học và bắt phải trở lại Trảng Bàng. Tại đây Phúc bị quản thúc nghiêm ngặt vì là một công cụ tuyệt vời cho cộng sản tuyên truyền, bịa đặt ra hình ảnh tốt đẹp của chúng với quốc tế. Kim Phúc kể lúc nào cũng có người giám sát, theo chặt, quản lý cô... chỉ có lúc cô đi vệ sinh là họ không theo. 1 cô bé bị thương tật như vậy, mà cộng sản cũng không buông tha... Kim Phúc từng nói "Tôi muốn chạy trốn khỏi tấm hình đó. Tôi bị phỏng vì bom napalm, và tôi trở thành một nạn nhân của chiến tranh. Nhưng khi tôi lớn lên, tôi lại trở thành nạn nhân của một thứ khác".

* Trước khi bị cộng sản tìm ra, Phúc hay buồn phiền và mặc cảm vì vết thương, nhờ có mục sư Hồ Hiếu Hạ giúp cô có đức tin vào Chúa, và cô cũng đã chuyển đạo từ Cao Đài sang Tin Lành. Nói thêm 1 chút, là sau khi biết Kim Phúc xin tị nạn chính trị ở Canada, Cộng sản đã hèn hạ tịch thu nhà thờ mà Phúc hay đến làm lễ và giam cầm vị mục sư 3 năm tù.

Năm 1986, Kim Phúc tìm được cơ hội đi học tại Cuba. Kim Phúc được chính quyền cử đi dự liên hoan thanh niên thế giới tại Thủ đô Lahabana của Cuba **để qua diễn đàn này dùng kp làm cái loa tố cáo tội ác chiến tranh của mỹ - ngụy**. Tại Cuba, Phúc gặp một du học sinh là Bùi Huy Toàn. Năm 1992, hai người kết hôn và đến Moscow để hưởng tuần trăng mật. Trong khi bay từ Moscow trở lại Cuba, Toàn và Phúc quyết định đào tẩu khi máy bay ghé lấy nhiên liệu tại Gander, Newfoundland (Canada). Toàn bộ quá trình di chuyển của cô, từ Cuba, Moscow lúc nào cũng có người của CSVN theo giám sát, lúc máy bay dừng ở Canada cũng vậy, 2 vợ chồng đã phải rất nhanh trí, giả vờ để lại hành lý trên máy bay (để ng giám sát yên tâm là họ sẽ quay trở lại) và xin phép đi ra ngoài 1 chút, và trốn lại luôn ở Canada. Sau đó xin được ở lại Canada với lý do "tị nạn chính trị". Và đúng vậy, Phúc là nạn nhân của cộng sản, cô chỉ là 1 công cụ tuyên truyền, 1 con rối trong tay cộng sản, phải làm theo những gì CSVN ép buộc, cô không có tự do ngay trên chính quê hương của mình.

Những điều này là do chính Kim Phúc chia sẻ lại ngay trên trang nhà Kimfoundation - quỹ từ thiện do cô sáng lập và hồi kí The Girl in the Picture. Với CSVN thì họ không bao giờ muốn nhắc lại Kim Phúc vì sự dối trá của họ, và tội lỗi với Kim Phúc... có chăng Kim Phúc chỉ 'CS nhắc đến khi họ cần đưa ra tấm hình lúc Phúc bị

bồng lúc nhỏ và nói những điều bịa đặt cho ng nghe, chứ không dám bao giờ kể lại Kim Phúc đã lớn lên ra sao và rời khỏi VN như thế nào.'

Nói thêm về lý do tại sao Kim Phúc bị bom Napalm làm phỏng.

Ngày định mệnh đó của Phúc là ngày 8/6/1972. Thời gian này cũng là lúc cuộc thương thảo về việc đình chiến tại Việt Nam đang diễn ra tại Paris. Tại miền Nam có tin đồn khi Hiệp Định Paris ký kết, chính phủ mỗi bên sẽ giữ phần đất mà mình đã chiếm được. Đa số dân chúng tại miền Nam do đó tìm cách di tản khỏi vùng có chiến cuộc. Tây Ninh - làng Trảng Bàng nơi Kim Phúc sống là nơi đang diễn ra giao tranh, giành đất ác liệt... nên người dân nơi này cũng được chính quyền VNCH thông báo là mau đi di tản đến nơi khác để tránh thương vong.

Tuy nhiên Kim Phúc cùng gia đình, không di tản khỏi thị trấn nhưng đã đến trú ẩn tại một thánh thất Cao Đài gần đó. Quân lực VNCH không hề biết điều này, Khi hai bên giao tranh, bộ binh của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa yêu cầu không quân yểm trợ. Và máy bay đã ném bom napalm gần tòa Thánh thất và trúng nơi ẩn náu của Kim Phúc.

- Quân lực VNCH không hề biết có thường dân đang núp trong tòa thánh thất đó, họ chỉ biết nơi đó Việt cộng đang ẩn trốn. VNCH ;hoàn toàn không có ý muốn làm tổn thương dân thường vô tội cho dù vô tình. Bởi vì nếu muốn tiêu diệt, thì lính VNCH có thể hạ sát luôn Kim Phúc lúc cô đang chạy ra và thủ tiêu các phóng viên nc ngoài, chứ không để họ chụp lại ảnh Kim Phúc (có lợi cho cộng sản tuyên truyền) và còn tìm cách dập phỏng, cùng Nick Út mang Kim Phúc vào bệnh viện chữa trị.

- Còn Việt cộng thì tận dụng chiến tranh nhân dân, tức là bám vào dân, khi nguy ngập có thể giả dạng thành dân để dùng dân làm bia đỡ đạn. Nếu VNCH không dám bắn dân thì họ có thể chạy thoát, VNCH có bắn họ, lỡ giết nhầm luôn dân thì cộng sản có cớ nói VNCH tàn sát dân lành. Nếu cộng sản thương dân thì đã chọn những nơi giao tranh với VNCH là không phải nơi có dân chúng sinh sống, để không làm tổn thương đến họ rồi. Cộng sản cũng nấp trong tòa Thánh, có thể biết là có dân thường cũng đang nấp ở đó... nhưng vẫn mặc kệ, cứ gây chiến... và rất cần VNCH bắn nhầm vào dân để còn tố cáo với thế giới.

Thông tin được tổng hợp từ các nguồn:

<http://www.kimfoundation.com/modules/contentpage/index.php?file=story.htm&ma=10&subid=101>

http://books.google.com.vn/books?id=Fn71yvz_rLsC&pg=PT273&lpg=PT273&dq=%E2%80%99The+Girl+in+the+Picture%E2%80%9D.+denise+chong+canada&source=bl&ots=z02pFjNgGX&sig=HNCPULuyrfhzXq33RdqT4U2Q5S8&hl=en&sa=X&ei=2weDVMjbgYP98AXhuYF4&ved=0CFIQ6AEwCTqK#v=onepage&q=%E2%80%99The%20Girl%20in%20the%20Picture%E2%80%9D.%20denise%20chong%20canada&f=false

Fb Kelk JR Nguyen